

Міністерство освіти та науки, молоді та спорту України
Міністерство охорони здоров'я
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical Medicine

Збірник тез доповідей
III Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 23-24 квітня 2015 року)

Суми
Сумський державний університет
2015

післяопераційних ускладнень: якщо до 2007 р. вони майже не реєструвались, то надалі їх частка серед ВЛІ досягала 20-59%. Але випадки взагалі не виявлялись серед пацієнтів відділень інтенсивної терапії; пацієнтів, яким операції та діагностичні дослідження проводилися ендоскопічно; яким встановлено ендопротези; відсутні інфекції сечовивідної, нервової, серцево-судинної систем, не реалізовувались інфекції з аерозольним та контактним механізмами передачі збудників.

Висновки. У 2002 - 2010 рр. рівень захворюваності на ВЛІ у м. Луганськ не відповідав даним світової практики завдяки неповній реєстрації випадків. Питання легалізації нозокоміальних інфекцій залишається основною проблемою, що потребує вдосконалення системи епідеміологічного нагляду.

ОСОБЛИВОСТІ АВТОІМУННОГО СТАТУСУ У ХВОРИХ НА ВІРУСНИЙ ГЕПАТИТ С

Лішневська А. Г.

Науковий керівник - Чемич М. Д.

Сумський державний університет, кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

Мета роботи. Дослідити залежність автоімунних лабораторних ознак від генотипу вірусу у хворих на хронічний вірусний гепатит С (ХВГ С).

Матеріали та методи. Проведено обробку та аналіз 46 медичних карт хворих на ХВГ С з різними генотипами, які знаходяться на обліку та лікуванні в гепатологічному центрі СОКІЛ і отримують противірусну терапію (ПВТ).

Результати. Серед обстежених чоловіків було в 1,2 рази більше (54,3 %), ніж жінок (45,7 %). ХВГ С був спричинений 1в генотипом – у 43,5 %, 3 – у 41,3 %, іншими – у 15,2 % (2 - 8,7 %, 1а – 6,5 %). Відхилення від норми чи пограничні значення в автоімунному статусі були виявлені у 32,6 % хворих, тоді як пацієнти, що мали значення автоімунних показників у межах норми, становили 67,4 %.

У групі пацієнтів, які мають автоімунні лабораторні відхилення (15 пацієнтів), чоловіків було 7, жінок – 8. Серед них генотип 1в склав - 53,3 %, генотип 3а – 33,3 %, інші генотипи – 13,3 %. У них найбільш часто виявлялися антинуклеарні антитіла (ANA), які були знайдені у 60 % у діапазоні від 1:100 до 1:320. На другому місці – підвищення вмісту антитіл (АТ) до пероксидази ЩЗ (АТПО), що коливалось у 53,3 % у межах 35,72 - 474,5 (норма до 34). Далі: АТ до двоспіральної ДНК – 33,3% у діапазоні від 4,0 до 70,14; Ig G до SS-A та SS-B – у 13,3 %, у межах 1,7-2,9 (негативний результат – до 1,0); антимитохондріальні АТ (АМА) – у 6,67 %.

За генотипами автоімунні відхилення у хворих розподілились наступним чином. Із 20 носіїв 1в генотипу підвищені АТПО мали 25,0 %, АТ до двоспіральної ДНК виявлено - у 20,0 %, ANA - у 15,0 %, Ig G до SS-A – у 5,0 %. Із 19 хворих, які мали 3-й генотип, підвищені ANA мали 21,0 %, АТПО - 10,5 %, АМА – 5 %. При інших генотипах (7 пацієнтів) ANA зустрічались у 28,6 %, АТПО – у 14,3 %, АТ до двоспіральної ДНК – у 14,3 %, Ig G до SS-B – у 14,3%.

Висновки. ХВГ С частіше зустрічається в чоловіків, але автоімунні порушення при цьому незначно переважають у жінок. Серед усіх хворих на ХВГ С 1/3 має автоімунні відхилення від норми. Частіше відхилення у автоімунному статусі виникають при 1в та 3 генотипах, що може бути пов'язане як з вищою їх частотою виявлення у популяції, так і з можливим більш вираженим впливом на автоімунні процеси організму. При цьому і характер змін також корелює з певним генотипом вірусу: підвищений рівень ANA в 1,4 разу частіше зустрічається при генотипі 3, порівняно з генотипом 1в, а підвищений рівень АТПО в 2,4 разу частіше при генотипі 1в, деякі автоімунні відхилення виявлялися лише в одному з генотипів, що може вказувати на специфічний вплив кожного з генотипів на окрему ланку автоімунних механізмів.